

Posudek na disertační práci

Pavla Bareše

Sociální služby v České republice a význam institucí veřejné správy při jejich poskytování

Cílem práce bylo zjistit, jak se jednotlivé typy poskytovatelů sociálních služeb angažují v poskytování těchto služeb v ČR (v jaké míře, jakým způsobem, proč, s jakým dopadem na činnost dalších subjektů i na celý systém služeb). Po přečtení práce je zřejmé, že autora zajímá především úloha institucí veřejné správy.

Obecnější rovina autorovy výzkumné otázky je nastíněna na str. 12 – jaká má být úloha centrálních orgánů státu a decentralizované soustavy veřejné správy, resp. jiných zřizovatelů a poskytovatelů sociálních služeb. V diskusi k tomuto tématu autor nezaujímá zřetelnou pozici, která by mohla sloužit k prověřování stavu sociálních služeb v současnosti v ČR. Nicméně zmiňuje trendy prosazující se v tzv. vyspělých zemích pod titulem Nový manažerismus, které roli státních orgánů v oblasti sociálních služeb minimalizují a požadují efektivitu podobného typu, jako v každém jiném podnikání. Ani tyto trendy autor nehodnotí.

Sociální služby jsou v autorově pojetí totožné se souborem služeb definovaných zákonem o sociálních službách (Z. 108/2006), čili služby v úzce resortním pojetí.

Práce (která má celkový rozsah 273 str. !) podává v teoretické části pečlivý rozbor relevantních pojmů i nástin historického vývoje pojetí sociálních služeb na území dnešní ČR. Tato část práce mohla být stručnější; jako nadbytečné působí zejména doslovné citace zákonů.

Vlastní autorovo výzkumné šetření, opírající se o resortní statistické údaje, je prezentováno v kapitole 7. a v kapitolách následujících. Data jsou „vytěžena“ do podoby různých přehledů, nicméně fakt, že se autor pohybuje pouze v rovině centrálně zjišťovaných údajů s limitovanou výpovědní hodnotou, mu neumožňuje prověřovat domněnky vysvětlující variabilitu těchto údajů, které na různých místech práce formuloval. Shrnutí a závěry, nacházející se v jednotlivých kapitolách i v samotném závěru práce, proto mají převážně popisný charakter. Důvody toho, proč systém sociálních služeb má tu podobu, jakou autor popsal, proč jsou např. tak velké rozdíly mezi krajskými a obecními politikami sociálních služeb, empiricky ověřovány nebyly. Jak by takové ověřování mohlo být pojato, může kandidát nastínit při obhajobě práce.

Přesto mají výsledky práce nespornou hodnotu pro posouzení systému služeb a pro jeho řízení v budoucnu. Závěry práce jsou využitelné i pro úpravy systému shromažďování údajů o sociálních službách v ČR centrálními orgány státu.

Pokud jde o stylistiku a jasnost vyjadřování, práce nemá nedostatky. U grafů zachycujících nespojitě veličiny (např. graf 27. na str. 197) není jasné, proč jsou kvantitativní data charakterizující subjekty spojena křivkou – adekvátnější by byla forma grafu sloupcového.

Práce využívá relevantní domácí i zahraniční literaturu, práce s prameny je bezchybná.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze 3.6. 2013

Doc. O. Matoušek